

C-588/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. szeptember 25.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Campania tartományi közigazgatási bírósága, Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. szeptember 18.

Felperes:

Scai Srl

Alperes:

Regione Campania

Az alapeljárás tárgya

A Regione Campania (Campania tartomány, Olaszország) 2023. február 7-i azon határozatának megsemmisítése iránti kereset, amely az SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) számú állami támogatásról szóló, 2015. január 19-i (EU) 2015/1075 bizottsági határozat (az értesítés a C(2015) 75. számú dokumentummal történt) személyi hatályát kiterjesztette a felperes társaságra, amely határozattal az Európai Bizottság, miután megállapította, hogy a közszolgáltatási kötelezettség teljesítéséért nyújtott kiegészítő kompenzáció összeegyeztethetetlen a versenyszabályokkal, arra kötelezte az Olasz Köztársaságot, hogy fizettesse vissza ezt a kompenzációt, amelyet egy másik, időközben csődbe ment társaságnak fizettek ki, amelynek vagyonát több lépést követően a felperes társaságra ruházták át.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke értelmében az (EU) 2015/1589 rendelet, valamint az EUMSZ-ban és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elvek értelmezését kérik az állami

támogatás kedvezményezettjeinek azonosítására vonatkozó hatáskörnek a Bizottság és a nemzeti hatóságok közötti megosztása, az érintettek meghallgatáshoz való joga, a védelemhez való jog és a bírói jogvédelem tekintetében. Konkrétabban a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy az említett uniós rendelkezésekkel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely az alábbi hatáskörökkel ruházta fel a nemzeti hatóságokat:

- egyrészt a Bizottság által a jogellenes állami támogatás visszafizetésére vonatkozó határozatban kifejezetten megjelölt kedvezményezett társaság, és azon harmadik társaság közötti gazdasági folytonossági kapcsolat megállapítása, amely nem vett részt a Bizottság által lefolytatott eljárásban;

- másrészt a Bizottság határozata személyi hatályának az utóbbi társaságra történő kiterjesztése, és így annak megállapítása, hogy az utóbbi társaság köteles az előbbi társaság által jogosulatlanul kapott összeg visszafizetésére.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„A) Ellentétes-e az EUMSZ 108. cikkel, az EUMSZ 288. cikkel és az (EU) 1589/2015 rendelet 16. és 31. cikkével a 2012. december 24-i 234. sz. törvény 48. cikkében foglalthoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a nemzeti hatóság számára, hogy a visszafizetés végrehajtási szakaszában a vállalkozások közötti gazdasági folytonosság értékelése révén kiterjessze a jogellenes támogatás visszafizetésére kötelezettek körét, anélkül hogy kizárná e hatáskört abban az esetben, ha a Bizottság már azonosította a közvetlen címzetteket, és ezáltal kizárja a Bizottság hatáskörét az állami támogatás tekintetében?

B) Ellentétes-e az EUMSZ 263. cikkel, az EUMSZ 288. cikkel, a Nizzai Charta 41. és 47. cikkével, valamint az (EU) 1589/2015 rendelet 16. és 31. cikkével az állami támogatásokról szóló, 2012. december 24-i 234. sz. törvény 48. cikkében foglalthoz hasonló nemzeti szabályozás, amennyiben ez utóbbi annak előírásával, hogy az állam a visszafizetési határozat végrehajtása során szükség esetén köteles azonosítani a támogatás visszafizetésére kötelezett személyeket, lehetővé teszi a határozatnak az annak címzettjein kívüli, önállósággal rendelkező olyan jogalannyal szembeni végrehajtását is, amely nem vett részt a Bizottság előtti eljárásban, nem rendelkezett a kontradiktórius eljárás garanciáival, és következésképpen nem jogosult az említett határozatnak az Európai Unió Törvényszéke előtti megtámadására?”

A hivatkozott uniós jog

EUMSZ: a 263. cikk negyedik bekezdése a megsemmisítés iránti keresetről; a 288. cikk negyedik bekezdése a határozat címzettekkel szembeni kötelező jellegéről; a 108. cikk (2) bekezdése a Bizottság állami támogatásokra vonatkozó hatásköréről.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája: a 41. cikk a meghallgatáshoz való jogról; a 47. cikk a hatékony jogorvoslathoz való jogról.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet: a 16. cikk a támogatás visszatérítéséről és a 31. cikk a visszafizettetési határozatok címzettjeiről.

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A 2012. december 24-i legge n. 234 – Norme generali sulla partecipazione dell'Italia alla formazione e all'attuazione della normativa e delle politiche dell'Unione europea (az Olasz Köztársaságnak az Európai Unió szabályozása és politikái végrehajtásában való részvételére vonatkozó általános szabályokról szóló 234. sz. törvény), a 48. cikk: a visszafizettetési határozatról való bizottsági értesítést követően az illetékes nemzeti hatóság (esettől függően minisztérium, tartomány, megye vagy területi szerv) szükség esetén azonosítja a támogatás visszafizetésére kötelezett személyeket, megállapítja az esedékes összegeket, valamint meghatározza a fizetés módját és határidejét.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A Consiglio di Stato (Olaszország) két, 2009-ben és 2012-ben hozott ítéletében a Buonotourist S.r.l. társaság javára közszolgáltatási kötelezettség teljesítéséért nyújtott kiegészítő kompenzációt ismert el a Campania tartomány által kiadott koncessziók alapján nyújtott, autóbusszal végzett személyszállítási szolgáltatások tekintetében. Ezt a kompenzációt 1 111 572,00 euró összegben fizették ki a társaság részére.
- 2 Ezt követően az Európai Bizottság az SA.35843 (2014/C) (ex 2012/NN) állami támogatásról szóló, 2015. január 19-i (EU) 2015/1075 határozatával (az értesítés a C(2015) 75. számú dokumentummal történt) (a továbbiakban: visszafizettetési határozat) megállapította, hogy e kiegészítő kompenzáció a belső piaccal összeegyeztethetetlen, és arra kötelezte az Olasz Köztársaságot, hogy fizettesse vissza az összeget a kedvezményezettel.
- 3 A Buonotourist Srl társaság ezt követően először a Törvényszék előtt (T-185/15. sz. ügy), majd másodfokon a Bíróság előtt (C-586/18. P. sz. ügy) támadta meg ezt a határozatot, de a megsemmisítés iránti keresetét mindkét fokon elutasították.
- 4 Időközben a Buonotourist Srl eszközei különböző átruházások tárgyát képezték.
- 5 Először is, a 2011. július 21-i, a Buonotourist Srl által a Buonotourist TPL Srl részére, illetve a 2013. október 21-i, az utóbbi által az Autolinee Buonotourist Srl részére történő vagyonátruházásra irányuló ügyleteket követően a két átvevő

társaság egymás után vette át a fent említett, egyes személyszállítási szolgáltatások nyújtására vonatkozó tartományi koncessziókat.

- 6 Végül 2019. május 10-én az Autolinee Buonotourist Srl bérbe adta a jelen ügy felperesének, a SCAI Srl-nek azt az üzletágot, amely többek között szolgáltatási szerződéseket, személyzetet és autóbuszokat foglalt magában egyes minimális helyi tömegközlekedési szolgáltatások nyújtásához. Ez a bérleti szerződés 2021. július 1-jén lejárt.
- 7 A Buonotourist Srl, a Buonotourist TPL Srl és az Autolinee Buonotourist TPL Srl társaságot az illetékes bíróságok a 2018 és 2020 között hozott ítéleteikben fizetéképtelenné nyilvánították.
- 8 Következésképpen a helyi tömegközlekedési szolgáltatás folytatása érdekében a tartomány a szolgáltatás teljesítésével az állami tulajdonban lévő A.I.R. Campania társaságot bízta meg, amely a szolgáltatás nyújtásához szükséges eszközökkel nem rendelkezve megvásárolta azokat a SCAI-tól.
- 9 Campania tartomány ugyanakkor megkísérelte a jogosulatlanul nyújtott kiegészítő kompenzáció visszafizettetését azáltal, hogy beavatkozott az érintett csődeljárásokba, és érvényesítette a Buonotourist Srl, a Buonotourist TPL Srl és az Autolinee Buonotourist Srl társaságokkal szemben fennálló követelését, anélkül azonban, hogy sikerült volna bármilyen összeghez jutnia.
- 10 Végül a 2023. február 7-i határozattal Campania tartomány a támogatásnak a Buonotourist Srl-lel történő visszafizettetésére vonatkozó bizottsági határozat alapján (amelyet az uniós bíróságok a fenti 3. pontban említettek szerint helybenhagytak), miután megállapította, hogy a Buonotourist Srl és a SCAI Srl között gazdasági folytonosság áll fenn, kiterjesztette a visszafizettelési határozat személyi hatályát, és arra kötelezte a SCAI-t, hogy fizesse vissza a szóban forgó állami támogatást.
- 11 Ezt a határozatot a SCAI társaság megtámadta a kérdést előterjesztő bíróság előtt.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

A felperes SCAI társaság érvei

- 12 A felperes először is tagadja a megtámadott tartományi határozat alapjául szolgáló feltételezést, miszerint gazdasági folytonosság áll fenn közte és a Buonotourist Srl között.
- 13 Véleménye szerint ugyanis abból, hogy az Autolinee Buonotourist Srl bérbe adta részére az üzletágot, nem lehet arra következtetni, hogy az állami támogatást is átadták neki. Különösen, az említett bérleti szerződést 2019-ben kötötték, és az már 2021-ben lejárt, megfelelő bérleti díjat írt elő, és a végén a SCAI nem tartotta meg a bérlő eszközeit.

- 14 Emellett a Buonotourist Srl csődeljárása keretében két ítélet – a Corte di Appello di Salerno (salernói fellebbviteli bíróság, Olaszország) 2021. évi, illetve a Tribunale di Napoli (nápolyi bíróság, Olaszország) 2022. évi ítélete – is kizárta a társaságok egyetlen jogi személyként eljáró „*de facto*” csoportjának létezését.
- 15 Másodszor a felperes az EUMSZ 108., az EUMSZ 288. és az EUMSZ 299. cikk megsértésére hivatkozik, amennyiben a megtámadott tartományi határozat kiterjeszti rá azon határozat személyi hatályát, amellyel az Európai Bizottság elrendelte, hogy az Olasz Köztársaság fizettesse vissza a Buonotourist Srl-nek jogellenesen nyújtott állami támogatást, és ezáltal konkrét címzettet határozott meg.
- 16 E tekintetben úgy véli, hogy e területen a nemzeti közigazgatási hatóság hatásköre pusztán végrehajtó jellegű, és nem foglalja magában a Bizottság határozata személyi hatályának kiterjesztésére vonatkozó hatáskört. Ez különösen a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizettetéséről szóló bizottsági közleményből (2019/C 247/01) következik, amely szerint a Bizottság feladata egyrészt azon kedvezményezettek azonosítása, amelyektől a támogatást vissza kell követelni (4.3. fejezet), másrészt a határozat szükség esetén további kedvezményezettekre történő kiterjesztése.
- 17 Harmadszor a felperes a meghallgatáshoz való jogának megsértésére hivatkozik, mivel nem vehetett részt abban az eljárásban, amelynek végén a Bizottság elfogadta azt a visszafizetési határozatot, amelyet Campania tartomány vele szemben kíván végrehajtani.
- 18 Negyedszer a felperes azt állítja, hogy megfosztották a bírói jogvédelemhez való jogától, mivel az állami támogatás visszafizetésére vonatkozó határozat csak az Európai Unió Törvényszéke előtt támadható meg, és a keresetőségi jog az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján kizárólag a címzettet illeti meg. Nem támadhatja meg az Európai Unió bírósága előtt Campania tartomány azon határozatát sem, amely e visszafizetés kiterjesztését rendelte el egy olyan megállapítás alapján (gazdasági folytonosság azzal a társasággal, amely az Európai Unió határozatának címzettje volt), amely véleménye szerint a Bizottság hatáskörébe tartozott.

Az alperes Campania tartomány érvei

- 19 Campania tartomány először is azt állítja, hogy a 234/2012. sz. törvény 48. cikkének 2. bekezdése alapján jogosult a visszafizetési eljárásnak a felperes társaságra történő kiterjesztésére, amely rendelkezés szerint a visszafizetési határozatról való bizottsági értesítést követően az illetékes nemzeti hatóság (az esettől függően minisztérium, régió, tartomány vagy területi szerv) szükség esetén azonosítja a támogatás visszafizetésére kötelezett személyeket, megállapítja az esedékes összegeket és meghatározza a fizetés módját.

- 20 A nemzeti hatóságok e hatáskörét az Európai Bizottság különösen „A tagállamokat a jogellenes és összeegyeztethetetlen állami támogatások visszafizettetésére felszólító bizottsági határozatok hatékony végrehajtásáról” című 2007/C 272/05 közleményének 32. pontjában erősítette meg, amely szerint „[h]a a végrehajtás fázisában úgy tűnik, hogy a támogatást más alanyokra ruházták át, a tagállamnak esetleg ki kell terjesztenie a visszafizettetést, hogy valamennyi tényleges kedvezményezett felölelve biztosítsa, hogy a visszafizetési kötelezettséget nem kerüli meg”.
- 21 Másodsor, Campania tartomány úgy véli, hogy minden tárgyi és alanyi bizonyíték fennáll annak megállapításához, hogy a különböző átruházások során (lásd a fenti 4–6. pontot) a Buonotourist Srl és a felperes között gazdasági folytonosság állt fenn, valamint hogy a felperes az átruházással ténylegesen állami támogatást szerzett.
- 22 Ezt az értékelést maga a nemzeti hatóság és az Európai Bizottság közötti kapcsolatfelvétel is megerősíti: a Bizottság először a COMP/H4/MC/psD*2020/078587. sz., majd a 2023. február 22-i COMP/H4/FM/ng/comp (2023)1978386. sz. feljegyzésben megállapította, hogy versenyellenes előnyt jelentett az a tény, hogy az üzletág bérleti szerződése révén a SCAI társaság jogot szerzett a szóban forgó támogatásban eredetileg részesülő társaság tevékenységének folytatásához szükséges tárgyi eszközök és immateriális javak összességének használatára, és így továbbra is gazdasági előnyre tett szert a jogosulatlanul támogatott tevékenységből. Emellett a SCAI elővásárlási jogot szerzett, amely az Autolinee Buonotourist társaság eladása esetén előnyt biztosított volna számára.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 23 A 234/2012. sz. törvény 48. cikkében foglalt nemzeti szabályozás kifejezetten lehetővé teszi a nemzeti hatóságok számára, hogy kiterjesszék a visszafizetési határozat személyi hatályát, ezzel kiszélesítve a Bizottság határozatának tárgyát képező támogatás kedvezményezettjeinek körét, még akkor is, ha a Bizottság a határozatban kifejezetten azonosította a kedvezményezett vállalkozást.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy az uniós jog lehetővé tesz-e az ilyen típusú szabályozást, különösen két különböző nézőpontból, amelyek a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra előterjesztett két kérdésben tükröződnek.
- 25 **Először is** tisztázni kell, hogy a jogellenes támogatásban részesülő társaság és valamely harmadik társaság közötti gazdasági folytonosság követelménye fennállásának vizsgálata kizárólag a Bizottság hatáskörébe tartozik-e, vagy azt a visszafizetési határozatot végrehajtó nemzeti hatóság is elvégezheti, amint azt a fent említett nemzeti szabályozás kifejezetten előírja.

- 26 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság először is emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 108. cikk – amelynek értelmében a Bizottság, ha megállapítja, hogy egy állam által nyújtott támogatás nem egyeztethető össze a belső piaccal, úgy határoz, hogy az érintett állam köteles megszüntetni a támogatást, és meghozni minden szükséges intézkedést a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére (az (EU) 2015/1589 rendelet 16. cikke értelmében vett úgynevezett „visszatérítési határozat”) – „összetett”, azaz az uniós és a nemzeti hatóságok részvételét magában foglaló eljárást ír elő.
- 27 Ami az ilyen jellegű eljárásokban az e hatóságok közötti hatáskörmegosztást illeti, a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, ha a Bizottság a visszafizetési határozatban nem nevezi meg a támogatás kedvezményezettjeit, az érintett tagállamnak az egyes érintett vállalkozások egyedi helyzetét kell vizsgálnia (2014. február 13-i Mediaset ítélet, C-69/13, ECLI:EU:C:2014:71, 22. pont).
- 28 Ezenfelül ha egy visszafizetési határozat végrehajtási szakaszában a támogatás nem hajtható be az eredeti kedvezményezettől, és a támogatást továbbadták egy másik vállalkozásnak, a tagállamnak ki kell terjesztenie a visszafizetést arra a vállalkozásra, amely a tevékenységek átvitelét követően az előnyt ténylegesen élvezi, és biztosítania kell, hogy a visszafizetési kötelezettséget ne kerüljék meg (az Európai Unió Törvényszékének 2010. szeptember 13-i Görögország kontra Bizottság ítélete, T-415/05 és T-416/05, ECLI:EU:2010:386, 143–146. pont).
- 29 A Bíróság továbbá kimondta, hogy amennyiben a támogatás kedvezményezettje vállalkozáscsoporthoz tartozik, a Bizottság feladata a visszafizetési határozatban annak értékelése, hogy a csoporthoz tartozó vállalkozások, még ha a nemzeti jog szerint különálló jogi személyeknek is minősülnek, a versenyjog szempontjából gazdasági egységet képeznek-e, és ezért egyetlen vállalkozásnak kell-e tekinteni azokat (1984. július 12-i Hydrotherm ítélet, 170/83, ECLI:EU:C:1984:271, 11. pont).
- 30 Másodszor, a támogatás adásvétel vagy bérbeadás útján történő vagyonátruházással történő átruházása esetén a Bizottság több határozata is azt jelzi, hogy amennyiben a gazdasági folytonosságra hivatkoznak, a Bizottság értékeli a konkrét esetet, és állapítja meg, hogy az fennáll-e (a kérdést előterjesztő bíróság például a Németország által a Nürburgringnek nyújtott SA.31550 állami támogatásról szóló, 2014. október 1-jei 2916/51 bizottsági határozatra utal).
- 31 A Bíróság ítélkezési gyakorlata azonban soha nem foglalkozott a gazdasági folytonosságra vonatkozó határozathozatalra hatáskörrel rendelkező – nemzeti vagy uniós – hatósággal, és annak megállapítására szorítkozott, hogy a jogellenes támogatásokat azzal a társasággal kell visszatéríttetni, amely az e támogatásokban részesülő vállalkozás gazdasági tevékenységét folytatja, amennyiben megállapításra kerül, hogy e társaság az említett támogatásokban való részesülésből eredő versenyelőnyt továbbra is ténylegesen élvezi (2018. március 7-i SNCF Mobilités ítélet, C-127/16 P, ECLI:EU:C:2018:165).

- 32 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy amennyiben a Bizottság maga hozta meg a visszafizetési határozatot egy meghatározott jogalany vonatkozásában, a határozat hatályának kiterjesztésére vonatkozó hatáskör is a Bizottságé marad, és a tagállam szerepe csak a pusztá végrehajtás lehet. Ennélfogva a szóban forgó nemzeti szabályozás, bár annak elismerésre méltó célja a bizottsági határozatok végrehajtása megkerülésének megakadályozása, sérti a Bizottság hatáskörét. A nemzeti hatóságoknak a Bizottság által már azonosított jogalanytól eltérő jogalanyal szembeni végrehajtásra irányuló határozata csak abban az esetben elfogadható, ha ez a jogalany a támogatásban részesülő vállalkozással szükséges mértékű kapcsolatban áll, és ily módon a nemzeti hatóságok nem rendelkeznek mérlegelési jogkörrel, és a Bizottság határozatát hajtják végre.
- 33 **Másodszor**, felmerül a kérdés, hogy a Bizottság által elfogadott visszafizetési határozat személyi hatályának a nemzeti végrehajtó hatóság általi kiterjesztése következtében a határozat új címzettjét megfosztják-e mind az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. és 47. cikkében biztosított, a Bizottság előtti eredeti eljárásban való meghallgatáshoz való jogától, mind pedig az EUMSZ 263. cikk szerinti, a visszafizetési határozat elleni keresetindításhoz való jogától.
- 34 A meghallgatáshoz való jog tekintetében a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság számos ítéletére emlékeztet, amelyek szerint a védelemhez való jog tiszteletben tartása a közösségi jog általános alapelveinek minősül, amelyet akkor kell alkalmazni, ha a közigazgatási szerv valamely személlyel szemben olyan aktus meghozatalát helyezi kilátásba, amely e személlyel szemben kifogásokat tartalmaz. Ezen elv értelmében azon határozatok címzettjei számára, amelyek e címzettek érdekeit érzékelhetően érintik, lehetővé kell tenni, hogy hasznosan kifejthessék álláspontjukat azon elemekkel kapcsolatban, amelyekre a közigazgatási szerv határozatát alapozni kívánja (2008. december 18-i Sopropé ítélet, C-349/07).
- 35 Az olasz közigazgatási bíróságok ítélkezési gyakorlata szerint, amennyiben a nemzeti hatóság a Bizottság határozatának címzettjétől eltérő jogalanyal fizeteti vissza a jogosulatlan állami támogatást, a meghallgatáshoz való jogot a Bizottság határozata közvetlen címzettjének minősülő társaság által előadott védekezés kellőképpen biztosítja.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint azonban a nemzeti bíróságok e határozatai olyan vállalkozásokra vonatkoztak, amelyeket társaságok „*de facto*” csoportjába tartozó vállalkozásnak minősítettek, míg a felperes esetében ez kizárt (lásd a fenti 14. pontot).
- 37 Ami a kereshetőségi jogot illeti, a kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy a nemzeti hatóságnak az összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetetésére vonatkozó határozat személyi hatályát kiterjesztő határozata nem támadható meg az Európai Unió Törvényszéke előtt, és hogy csak a visszafizetési határozat támadható meg a Törvényszék előtt, de az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése

alapján csak a határozat címzettjének minősülő jogalany rendelkezik keresetösségi joggal.

- 38 E tekintetben a bírói jogvédelemhez való jog ilyen megsértése nem orvosolható azzal a lehetőséggel, hogy a kiterjesztő határozat a nemzeti bíróságok előtt megtámadható, mivel ez azt jelentené, hogy ez utóbbiaknak érdemben kellene értékelniük a vállalkozások közötti gazdasági folytonosság fennállását, amely értékelés – a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint – kizárólag a Bizottság feladata.
- 39 Végül a kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy a jelen ügyben a Bíróság eljárási szabályzatának 105. cikke szerinti gyorsított eljárást alkalmazza, mivel az valamennyi tagállam számára különös jelentőséggel bíró, új értelmezési kérdéseket érint.

MUNKADOKUMENTUM